

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3220

гр. София, 26.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

като разгледа дело номер **421** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на И. М. Д., против Решение № ППН-01-610/2021 от 16.12.2022г. на КЗЛД. Съдът се е произнесъл по оспорването с Решение № 2031 от 29.03.2023г. С крайния съдебен акт са присъдени разноските по делото пред първоинстанционния съд, като с оглед изхода от оспорването е осъдена И. М. Д. да заплати разноски в полза на ответника и на заинтересованата страна „Апликейшън Март“ ЕООД, по отношение на последната в размер на 1080 лева, платено адвокатско възнаграждение.

Постъпила е касационна жалба, както и частна жалба /досежно прекратителната част имаща характер на определение/, по които Върховният административен съд на Република България се е произнесъл с Решение № 3557 от 22.03.2024г. по адм. дело № 4886 от 2023г. по описа на ВАС на РБ и е оставено в сила оспореното решение на АССГ.

Видно от мотивите и диспозитива на касационното решение, направено е възражение за прекомерност на присъдените разноски /адвокатско възнаграждение/ в полза на „Апликейшън Март“ ЕООД, което е инкорпорирано в подадената касационна жалба.

С Решение № 3557 от 22.03.2024г. ВАС на РБ е изпратена касационната жалба, в частта ѝ с характер на молба по чл.248 от ГПК на АССГ за произнасяне по компетентност.

Процедурата по чл.248, ал.2 от ГПК е изпълнена, тъй като препис от касационната жалба съдържаща и възражение за прекомерност на адв.

възнаграждение вече е била изпратена на заинтересованата страна „Апликейшън Март“ ЕООД за писмен отговор и то в 14-дневен срок, а не в 7-дневен, какъвто е определен в нормата на ал.2. Следователно, не следва отново да се изпраща касационната жалба инкорпорираща искането, тъй като би се стигнало до повтаряне на процедурата, което е недопустимо.

В срока за писмен отговор по КЖ, насрещната страна „Апликейшън Март“ ЕООД депозирала такъв на 11.05.2023г., приложен на л.10-16 от адм. дело № 4886 от 2023г. по описа на ВАС, като видно от неговото съдържание, не е взето отношение по възражението за прекомерност на присъденото адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ- ГРАД, второ отделение, 53 състав, за да се произнесе, съобрази следното:

Искането на заинтересованата страна за присъждане на разноски е заявено в хода на производството пред АССГ, като са представени доказателства за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1080 лева, от които 900 лева хонорар и 180 лева добавка за ДДС /20% върху стойността/. Видно от приложеното доказателство-л.330 от първоинстанционното дело, адвокатското дружество е регистрирано по ЗДДС. Следователно, върху платеното възнаграждение закономерно е начислен и дължимият данък в размер на 180 лева. Сама по себе си платената сума от 900 лева хонорар съответства на размера на минималното възнаграждение, съгласно Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, а именно нормата на чл.8, ал.2, т.10 от наредбата.

В открито заседание по делото, проведено на 07.03.2023г. заинтересованата страна „Апликейшън Март“ ЕООД е представлявана от упълномощен адвокат, което свидетелства за реално осъществено процесуално представителство, за което се дължи възнаграждение. В същото заседание е участвала и оспорващата страна лично, но видно от изявленията на страните жалбоподателя НЕ е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК, а доказателствата за претендираните разноски са представени своевременно преди приключване на съдебното заседание, видно от съдебния протокол. Цитираната разпоредба е приложима и в настоящото производство, съгласно чл.144 от АПК, но възражението за прекомерност може да се направи най-късно до приключване на устните състезания пред съответната съдебна инстанция. В случаят, до приключване на устните състезания по делото в открито заседание на 07.03.2023г. такова възражение не е направено, а искане от такова естество /за редуциране на адвокатското възнаграждение/ за първи път се съдържа в подадената касационна жалба.

Действително, съгласно чл.248, ал.1 от ГПК, в срока за обжалване на съдебния акт всяка страна може да поиска изменение на решението в частта за разноските, поради което само по себе си искането за изменение на съдебния акт, макар и инкорпорирано в касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМО. Обаче, при преценка за неговата основателност следва на първо място да се съобрази дали въобще е направено изискуемото възражение за редуциране на претендираният хонорар, поради прекомерност. Това е така, защото съдът по свой почин /служебно/

не би могъл да го стори, ако не е сезиран с подобно възражение. С други думи, съдът присъжда разносните според изхода от делото, но може да прецени техният размер, от гледна точка евентуална прекомерност, само ако насрещната страна е заявила своевременно възражение, с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК. В случаят, такова не е налице и не би могло впоследствие да се заявява, без значение дали се съдържа в касационна жалба или се прави само такова искане в писмена молба.

Обобщено, искането на жалбоподателя /обективизирано в подадената касационна жалба/, с правно основание чл.248, ал.1 от ГПК е НЕОСНОВАТЕЛНО, с оглед контекста на гореизложеното, поради което следва да бъде отхвърлено.

Ето защо и на основание чл.248, ал.3, вр. с ал.1 от ГПК и чл.144 от АПК, АССГ, Второ отделение, 53 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателя И. М. Д. /обективизирано в подадената касационна жалба/ за изменение на Решение № 2031 от 29.03.2023г. по адм. дело № 421 от 2023г по описа на АССГ, в частта за разносните, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва от страните, с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщението, пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: